Проповѣди на свобода

Нашите православна Сотя имаше малдраже и желяше да си занимава с' християнската и християнската свобода, защото имаше работа какво не е справа на тоя свят! Това е истина на безработица. Ние ще бъдем на тоя свят, поетите ни на искушение то да си чръсим белите в' занимаването с' тая въртоглава гидия. Нищо друго не е заинтересувало от тая мерешка слободия, а от безработица поискахме да се занимаем с' бош-азлъка и лаф-бошлуга на разнообразните и поетрима.

За грѣховете ни, нашите падна на ръка 148 брой на тоя котерест вестник, и ние дръзнахме пренебрегнем противу волята си да прочетем тъжно-блестящите произведения на пламеновлестящите знаменитости в' българската журналистика, и ние сме задължени от сѫвестта си да обещаем на читателите четвъртовъ на двоица, която в' случая е на свобода съ нашите не само сотонови журналисти, а въвъ дяволски журналисти, а и въвъ дяволски политици.

Трѣбва да изповѣдаме че с' насилено сърце ние направихме тоя грѣх, но направихме го — прочетохме в' реченото 148 брой основа величайшите произведения на уважаемия бивш схрифредактор, а сега приятел на волята, на свободата, на свободата и на всичкото — Свобода и всичкотоор на несвѣстите и мръсни подлистници. Нашата благочестива Сотя с' силно покъртване на душата си задлъжи в' ~~[illegible]~~ подлистника на реченото брой следующите забѣлѣжки по протоката на мислите ~~[illegible]~~ тѣ си способности уномки:

"Сего руский кръст стоял веднъж в' нашите тѣ райски земи; то нашите тѣ полета и плодородни тѣста, и ние дали владѣяти вече български стопани. Тогава българският народ ще да отпадне при значи робство, костно тоя даже и не е получвал во времето на турци тѣ. Руското робство е нѣщо нечуто; а владетелите турци в' умъте им даже не ся милували тия в' ѫрства, които били узаконени в' руския."

Какво мислите, благодушни читатели, нищо по-криводушно, и нищо историческото невѣрно и извратено, нищо безвѣсти по-глупаво и богомалдрено и сказано или надрасано от горестрадетелите тѣ души сродцами ли сте? Чувствите ли сте? Ако не сте сродцами, ако не сте чели, прочетете сега и повторете ги за да ги запомните; защото тия нашите дадетели души за вас са писали и разкачували да ги знаете и помните.

Ще кажете не вие — а с' вас и ние — сме се въгали до сега, и сме били забъдени, ако сме мислили даже и вѣрвали, че от когато Чука то — и сѫрдѣ дойде та стане руски кръст в' нашата райска, бащина земя, от тогава и само от тогава и чрезъ тѣх само ние сме станали сопаги на райската си бащина земя, а с' нея ведно и начесто и на ~~[illegible]~~ имотите си и на чувствата си. Тоа е ако ~~[illegible]~~ мислили и вѣрвали ~~[illegible]~~ нѣкой от вас, за наказѫ да се пенъре ~~[illegible]~~ вече никой и да не влѣгва в' грѣх да мисли и да вѣрва нѣщо то добро. Това не е било дѣйствително, а привидно: или може само да сме го съчували че е тъй, а то не е било тъй. Ви трѣбва за наказѫ да не вѣрвате на очите си колкото сте дѣйствително видели; а да слушате и вѣрвате това колкото ви казва и ви увѣрява своеобразните, ~~[illegible]~~ начетените и бившите медвежия сулимандуристи; не бѣжи бо е пазилия той да ви продава красставици и да ви раздава за такива тагавери, колкото даже и сам той не вѣрва.

Сакъ да не сте се изъгали нѣкак или сами да мислите, или нѣкого от черните души, трѣбвате сами да вѣрвате, ако ~~[illegible]~~ ви казвам, че ~~[illegible]~~ руси тѣ ся нашите ~~[illegible]~~ българодѣтелите тѣ ся ни освободили от турското робство; защото сега се знае за извѣстно, тъй поне казва медвежиятата устабалия, че ако стоят руси тѣ да дойдат още веднъж, то ако ги пусним, да ни станат кръкъ тъка в' нашата рай земя ще я трѣбва да ни е на ад и такъв и ние ще видим мъки и сълзи, каквито ние не сме видели и турци тѣ не ся съчували. Трѣбва да